

talade om den studentgeneration han tillhörde; hur de kommit till univer-

sitetet med höga förväntningar, men funnit lifvet der tomt och innehållslöst. Han skildrade den naturliga utvecklingsgången, visade hvarifrån de kommit och hvar de nu stodo. De hade icke kunnat lefva på den föregående generationens ideal, ty hvarje tid har sina och de unge måste se till att följa med sin tid.

Efter honom följde en annan talare och så var diskussionen i full gång. Debatten blef allt lifligare och lifligare, hyssjningar kämpade med handklappningar och bravorop. En ung student, som höll sitt jungfrutal, var särskildt olycklig i ordvändningar. Så t. ex. öfvergick han utan vidare från något om djupa andar eller dylikt till att förtälja sin egen utvecklingshistoria med orden: „Jag vill tala något om mig själf“. Det kom nästan alldeles som ett „apropos djupa andar!“ — Om doktor Pingel använde han yttrandet: „Han hänger deruppe“, hänsyftande dermed på den bild af mannen, som har sin plats på väggen i studentersamfundets lokal vid Badstue-stræde.

Ett annat intermezzo, som ådrog sig mera uppmärksamhet, förtjänar också att nämnas. En talare använde om den bekante provisorie-politiska agitatorn professor Goos uttrycket: „en i politiskt hänseende så brännmärkt man som professor Goos“.

Hyssjningar och applåder. Dirigenten ringde med sin klocka för att få tyst, men såg förmodligen icke något skäl att inskrida mot talaren.

Meningskampen dog också bort så småningom. Men efter talets slut reste sig en man och begärde ordet: „Jag vill blott konstatera, att en talare här kallat en af universitetets professorer för en brännmärkt man, utan att hans kollega, professor Höfding, kallat talaren till ordningen“.

En storm af hyssjningar, handklappningar och bravorop. Dirigenten sökte förgäves få ordet. Han ringde med klockan tills klappen flög af, han hotade förgäves med att gå sin väg. Hyssjningarne och bravoropen blefvo allt intensivare. „Ut med honom“, började det ljuda från flere håll. (Man menade angifvaren). Till sist fick dirigenten dock ordet och förklarade, att han visste nog hvad han var skyldig både sig själf och sina kolleger. Talaren hade icke kallat prof. Goos en brännmärkt man, utan en i politiskt hänseende så brännmärkt man.

Återigen meningskamp. Nej! och jo! och bravorop och hyssjningar blandades om hvarandra. Hvar man vände sig såg man ögon, som gnistrade i röda ansikten, och munnar, som spetsades till lyss. Professor

Höfding hade en svår stund på tribunen. Han hade slagit klockan obrukbar; återstod att kalla församlingen till ordningen med klappen. Det lyckades också till sist, sedan han slagit åtskilliga märken i talarestolen, som han med mycken ifver bearbetade.

Så fortsattes åter diskussionen. En ny talare fick ordet.

Hänsyftningen i det uttryck talaren använde gäller professor Goos' uppträdande vid senaste Folketingsvalen i Köpenhamn. För att kullkasta arbetarepartiets organ och spränga sammanhållningen uppsatte han nämligen ett blad, som kallades Den ny Socialist, hvilket dock temligen snart demaskerades och — då det visade sig hvem som stod bakom — hastigt och lustigt dansade in i evigheten.

Denna hans manöver, som ju icke heller fullt ut står målet inför allt för stränga kraf på ärlighet och heder, väckte på sin tid en oerhörd sensation inom den politiska världen och en kolossal ovilja bland arbetarne. Professor Goos har också därför fått uppbära dryga ord, till och med af egna meningsfränder.

I hvilket fall som helst måste professor Höfding ha ansett uttrycket „i politiskt hänseende brännmärkt“ som helt och hållet befogadt, ty han vindicerade just med all ifver att talaren gjort inskränkningen (politiskt), och det var egentligen derom meningskampen stod, huruvida talaren användt ordet brännmärkt utan inskränkning eller icke.

Så mycket mera äfverraskad blef man två dagar derefter öfver att finna honom ha ändrat mening. I en skrifvelse, som tillställts alla Köpenhamns tidningar, går han till Canossa och erkänner ödmjukligen, att han förgått sig genom att icke kalla talaren till ordningen.

Man antager allmänt, att professor Höfding varit nödd och tvungen att taga sin lilla kamel i sig.

En elefant.

Det var vid universitetslärares sista möte i Köpenhamn.

Vädret var herligt. Middagen i Skodsborg hade varit god, stämningen den bästa möjliga. Vackra klingande ord och uppfyllande känslor, brödraskapens gemensamma intressen, vetenskapens framtid, nordens kvinna och vårt älskade konungahus.

På aftonen återvändande sällskapet till Köpenhamn. — — —

Jens stod på post utanför högvakten. Solen höll på att gå ner.

Borta vid hörnet dök på en gång en massiv skickelse fram. Jens gnuggade sig i ögonen. Javisst: Glänste inte kedjan kring halsen?

Ahjo — han kände sin instruktion. „För riddare af elefanterorden ropas i gevär“. — Jens klarade strupen genom att hosta i tysthet bakom handen. Och så kastade han en sista blick på den svarta skepnaden.

Stor och massiv nalkades den. Hela gestalten gaf ett intryck af soliditet. En dödlig, tilltyd i en annan bättre tids former. Ett exemplar af en utdöd race, som icke bar märke af 19:de århundradets fysiska degenerering.

Öfver hans breda bröst hängde den gyllne kedjan. Blicken var stolt och sträng, som den plär vara hos en elefanter riddare när han står i begrepp att passera en hög-vakt, eller hos en akademisk professor, när han nyligen hållit ett tal för konungen eller i nödfall för vetenskapen.

„Ai — gevär-ä-ä-är!“

Vakten rusar ut. Men vaktbefälhavarens granskning af den förbipasserande måtte icke ha varit fullt så optimistisk som den Jensianska, ty han kommenderade icke någon honnör utan lät vakten genom en vink förstå, att den kunde troppa af till britschen derinne. Och emellertid för han ut emot Jens:

„Hva' rupar du för, ditt nöt?“

Jens blef förbluffad öfver det ohöfliga tilltalet och kunde icke framstamma annan ursäkt än:

„Ja — — ja — — trodde, att det — det var en elefant“.

Hvar på vaktbefälhavaren log och gick in.

Den förbipasserande var Lunds universitets massive rector magnificus och den gyllene kedjan var hans insignier.

De berättiga dock icke till „ai gevär“.

Av. L.

— Den tillämnade allianstidningen kommer, enligt „Tro och lif“, att utgifvas i H:fors från och med nästa år hvarje torsdag. Prenumerationspriset blir 3 mk, förutom hembärnings- eller postkostnader. Redaktörer bli för den svenska upplagan herr F. W. Lönnbeck och för den finska herr A. Mäkinen. Bladets namn blir Finska veckobladet. Företaget baseras på aktier, lydande å 25 mk stycket. Ifall ett tillräckligt antal tecknas före den 30 dennes, utgifves ett profnummer i december.

— Ängfartyget Kuopios öde afgjort. Sedan fartyget undersökts af Wederlaks dykeribolags dykare, som intygat fartygets läge och tillstånd, afreste sistlidne fredag till olycksstället försäkringsbolaget Agirs hit anlända ombud jemte exper-

ter, medförande dykare från staden. Då den sistnämndes intyg i hufvudsak öfverensstämde med den förre dykarens, kondemnerades fartyget och förklarades för vrak. Ur det af Wederlaks dykeribolags dykare afgifna intyg meddela vi följande: af fören är på en längd af fyra famnar och omkring fyra fots höjd nedrädd delen hel och hällen bort och hela fören mot lastrummet ända till storluckan totalt krossad, så att alla tvärbjelknars jernstöttar jemte allt krokmat; att man ifrån lastrummet på flere ställen kan se sjöbottnen utanför och att sand inträngt i rummet; att delar af fartygets kettingar från de å skansen befintliga kettingslador trängt ut genom fartyget till dess yttre sida och att fartygets akterdel synes till utseendet oskadad. Sedt från däckets visar sig fartyget i öfrigt sönderbrädat.

Emellertid har nämnde dykeribolag afslutat kontrakt med bolaget Agir om Kuopios upptagande i juni månad nästkommande år, såvida fartygets läge då ännu befinnes vara detsamma som för närvarande, och införa det till Helsingfors mot 30,000 mk i bergarelön.

— Skeppsbrott. I förgår på morgonen klockan emellan 3 och 4 strandade barkskeppet *Runeberg* fördt af kapt. *Lilja* på klippan tätt invid Gråhara fyr. Fartyget kom från Newcastle med en last af 524 ton stenkolk och hade gjort en mycket snabb resa. Under den rådande starka blåsten i fredags träffades fartyget redan förut i Finska viken af en olyckshändelse i det jungmannen *Trutsa*, som var kommenderad att berga in segel, föll öfver bord och trots alla räddningsförsök drunknade.

Då skeppet under den tilltagande stormen fick Gråhara i sigte, hade man ej observerat att fyren var så nära inban det redan var för sent att klarera klippan. Det förolyckade skeppets besättning och kapten räddades genom att linor utsattes emellan detsamma och Gråhara.

Fartyg och last tillhörde handlanden F. J. F. *Sjöblom* i Helsingfors. Fartyget var öförsäkradt, stenkolen deremot assurerade. Kontrakt om bergning är afslutadt med Hamburger dykeribolags bergningsångare „*Berger Wilhelm*“. Lasten hoppas man kunna berga men fartyget blir antagligen vrak. (H. D.)

— Rabies. Fall af fullt utbildad rabies hos hundar har yppat sig i Kexholm, skrifver en meddelare till (N. Pr.)

— Akta portmonnäerna för kringresande artister i fiktjufskonsten! Senaste söndags afton vid bantågets ankomst från Helsingfors begicks å

härvarande jernvägsstation tvänne fickstöld. såsom det antages af personer de der önska orientera sig i ortens förhållanden till den stundande marknaden eller öck äro stadda på återresa från marknaden i Helsingfors, der de måhända äfven utfört sina konststycken. Den ena af de här begångna stölderna var en portmonnä med omkring 300 mk penningar uti, som fränstals en högre rysk officer, och den andra portmonnä blef fränstulen ett fruntimmer. Båda stölderna hade begåtts i vestibulen framför väntsalarna.

— Att brudgummen säger nej vid vigseln torde höra till en af de mer sällsyntare händelserna. Detta inträffade emellertid i förgår härstädes inom den finska församlingen. På den vigseln förrättande pastorns fråga, om brudgummen ville ha denna Anna Liisa, eller hvad fästmon hette, till sin äkta maka, svarade denne ett tvärt nej. Fästmon, som skall vara något kavat af sig, hade emellertid till i går genom lämpliga medel lyckats bringa sin trolovade på andra tankar, ty i går gick det unga paret åter till presten, som sammanveg de tu till ett äkta kristligt förbund.

— Cirkus Schumanns representationer locka tortfarande publik. I går var manegen åter till hälften fylld. Bland de utförda numrorna må särskildt framhållas *Caesariden*, hvari deltog 4 damer och 4 herrar med 12 hästar, hvilken såväl genom de vackra kostymerna som genom utförandet var en af de mest anslående nummer man kan få se i en cirkus. I dag eger åter föreställning rum.

— Dödsfall. Enligt till Finl. anlänt telegram har lärarekandidaten Uno v. Schrowe i fredags aflidit i Görbersdorf, dit han rest för att söka återvinna sin brutna helse. Den afidne var född 1853, blef student 1872 och lärarekandidat 1882 samt har sedan dess tienstgjort som skollärare, senast i Borgå. En mängd dikter af den afidne ingå i flere studentalbum. I Suomen virallinen lehti och Suomen kuvalehti var S. långa tider medarbetare.

Diverse inhemska notiser.

— Invigningen af v. Hertzens monument i Strömsfors. Vid invigningen, som försiggick i förgår vid mulen väderlek, närvaro 300 personer, hvaribland en dotter, en son och en sonson till von Hertzen. Festtalet hölls af magister Wallensköld. Efter invigningen voro nyländingar och socknens honorarier inbjude till en kollation i det nya folkskolehuset af majorskan Cole-rus, dotter till v. Hertzen. (N. Pr.)

Ett missförstånd.

Af

Alphonse Daudet.

(Öfversättning för O. F.)

(Forts. fr. n:o 229.)

Ett ögonblick hade jag inbillat mig, att han blef förnuftigare. Det hade lyckats mig att befria honom från hans afskyvärda umgänge, att skaffa oss en krets af förståndiga, ordentliga människor, att knyta förbindelser, som voro honom nyttiga. Men nej! Den genialiske herrn hade tråkigt — tråkigt från morgon till afton. I våra små sällskap der jag sörjde för ett godt the, för en treflig whist och för allt det öfriga, som var nödvändigt, visade han sig med en bedöfvad uppsyn och i en mycket nedtryckt stämning. Och sutto vi allena, var fallet detsamma, ehuru jag var idel uppmärksamhet emot honom. Jag sade: „Läs något högt för mig af det, som du författat“. Han deklamerade för mig vers och tirader. Jag förstod intet deraf, men jag lätsade dock som om

jag intresserade mig för hans verser och här och der infickade jag en liten anmärkning, som märkvärdigt nog regelbundet blott tjänade till att försätta honom i dåligt humör. Under ett helt år — och under denna tid hade han arbetat dag och natt — hade han fyllt ett helt band med hvad han skrifvit, men icke en människa köpte det. Jag sade då åt honom: „Der kan du se...“ Jag ville förmå honom att taga fatt på något allvarigare, något mer inbringande, men han blef först förskräckligt ond och derefter försjönk han i en sorgbundenhet, som gjorde mig mycket olycklig. Mina vänner gifvo mig goda råd. „Ser ni, kärate“, sade de, „det är en sysslolös människas dåliga lynne och missmod... Och han skulle arbeta mer, skulle han icke vara så retlig“. Nu satte jag mig och alla mina vänner i rörelse för att erhålla en tjänst åt honom. Jag bestormade himmel och jord, jag vet icke, huru många besök, jag aflade hos generalsekreterare och departementsschefer; jag trängde till och med in i ministerns kabinett och — allt utan att säga ett ord derom åt min man. Det

var en öfverraskning, jag ämnade bereda honom. „Vi skola se, om han denna gång blir nöjd“, sade jag för mig själf. Den dag slutligen, då jag hade utverkat hans utnämning — ett stort bref med fem sigill — gick jag in på hans rum och lade glädjedrucknen brefvet på hans bord. Det var den säkra framtiden, förmögenheten, sinneslugnet, som blott arbetet förlänar oss, den inre tillfredsställelsen... Vet ni, hvad han sade åt mig? Han ropade, att det skulle han aldrig förlåta mig och med dessa ord ref han sönder ministerns skrifvelse i tusen bitar, skyndade ut och slog rasande dörren hårdt igen efter sig. O, hvad dessa konstnärer, dessa stakars narrar med förvidna hufvud uppfatta allt orätt här i världen! Hvad skall det blifva af mig vid en sådan människas sida? Jag kunde ha lust att öfverlägga saken med honom och göra allt klart för honom. Men till hvilken nytta? Man sade ofta till mig: „Han är envis“. Hvarför således tala med honom derom? Vårt språk är icke detsamma. Han ville icke förstå mig, lika litet som jag förstår honom...

Och sålunda lefva vi nu vid sidan af hvarandra i stumma ömsesidiga betraktelser. Jag läser hat i hans ögon och likväl hyser jag så mycken tillgifvenhet för honom... Det är verkligen riktigt sorgligt.

II.

Mannens mening.

Jag hade öfvervägt allt noga, träffat alla försigtighetsåtgärder. Jag ville icke hafva en parisiska, jag var rädd för parisiskorna... Jag ville icke ha någon rik hustru, som skulle ha uppträtt med oerhörda fordringar. Jag var också rädd för familjepåhänget, det fruktade nätet af krämarsjalar och de otaliga släktningarna, som med begge händerna kringväfva öfret för deras ömhet, trycka det ned och qväfva det. Min hustru var sådan, som jag föreställt mig henne i mina drömmar. Jag sade nämligen till mig själf: „Hon skall komma att tacka mig för allt. Hvilken glädje att utbilda detta barnsliga sinne till det sköna, att fylla denna rena själ med min entusiasiasm och mina förhoppningar, att inandas lif i denna staty“. Hon påminde verkligen om en staty med

sina stora, allvarliga, lugna ögon, sin regelbundna grekiska profil och de till en viss hårdhet, ja stränghet signärmande anletsdragen, en stränghet, som emellertid mildrades genom ungdomens värme och friska, rosenfärgade kolorit i förening med skuggan af det i rika lockar böljande håret. Man tänke sig härtill en lätt provinsaccent som för mig var en verklig tröjd, som jag med slutna ögon njöt af som ett minne om den saliga ungdomstiden, som ett återljud af ljuf själsfrid från en långt bort belägen vrå af världen. Och att nu nödgas medgifva, att denna accent blifvit mig olidlig! Huru helt annorlunda var det icke den gången! Jag älskade, jag var lycklig och åträdde att blifva ännu lyckligare. Full af arbetsifver hade jag strax efter mitt giftermål påbörjat ett nytt skaldeverk och på aftonen uppläste jag de under dagens lopp författade verserna. Jag ville låta henne gå fullkomligt upp i min tillvaro. De första gångerna sade hon, „det är rätt vackert...“ och jag var henne tacksam för detta barnsliga erkännande, jag hoppades, att hon med tiden bättre

— Ett nytt telefonbolag är i görningen i Åbo och ämnar i vår, då de nu gällande kontrakterna gå till ända, börja sin verksamhet. I det blifvande bolaget är anläggningskostnaden beräknad till omkring 20 mk och afgiften för servis till 50 mk per år. Delegare i det nuvarande bolaget äro berättigade att inträda i det tillämnade nya, hvilket kommer att ställas på ömsesidighet. (A. U.)

— Långa apotekssupar. Från Kanus skrives till Kokkolan L.: Vid höstetningen som denna gång varat endast en vecka förekommo inga bränvinsmål. Härvid apotek ansattes likväl en smula för att några der hade fått allt för stora "satser" — så der par kannor "hokmannia" — men af saken vart intet, då lagen icke förbjuder någon att kurer sig litet.

Politiska nyheter.

Grekland och den orientaliska krisen.

Från Athen skrives till „Neue Fr. Pr.“: I härvarande regeringskretsar har det gjort ett godt intryck, att Turkiet säkerställer sig för alla eventualiteter i Macedonien; ty deröfver äro alla politiska kretsar i Grekland ense, att, ifall Turkiet skulle visa sig vanmäktigt att motsätta sig det bulgariska elementets framträngande i Macedonien, de grekiska trupperna måste öfvertaga denna uppgift. I det tidningarna afhandla detta tema, underlätta de ej att uttryckligt betona, att Greklands önskan att så länge som möjligt upprätthålla freden ej bör anses som ett tecken af svaghet eller utmattning. Tvärtom har Grekland aldrig varit så krigsfärdigt som nu, Vapen och ammunition finnas i tillräcklig mängd för handen och armén är för öfrigt fullt utrustad. Det saknas ej heller effektiva hjälpkällor, som hvarje ögonblick äro disponibla för krigiska ändamål.

Från Frankrike.

De franska kamrarnes inkallande till den 14 oktober — förr hafva de sammanträdtt först i november — har gjort det bästa intryck i Frankrikes alla politiska kretsar. Man blickar deri regeringens sträfvan att gifva de deputerade tillräcklig tid till debatter om budgeten och att göra det möjligt äfven för senaten att säga ett ord med i saken. Ingående debatter om budgeten äro i år så mycket nödvändigare, som det gäller att åstadkomma en jemvigt i landets finanser, hvarför äfven en mängd förslag hafva inlemnats. Sannolikt skall äfven vid kamrarnes sammanträde intrycket af de talgöra sig gällande, som Freycinet hållit på sin rundresa genom södra Frankrike och hvilka väckt den största uppmärksamhet i hela landet. Hans uppmaning till alla republikanska parter att handla i samstämmighet, måste göra ett så mycket eftertryckligt intryck på de deputerade, som underrättelser från departementen meddela att befolkningen önskar detta och dess represen-

skulle förstå, hvad som utgör mitt lif. Den olyckliga! Huru förfärligt blef jag icke bedragen. Efter att hafva föreläst för henne mina verser, gaf jag henne de möjligen önskade förklaringarna och sökte dervid i hennes sköna, förvånade ögon den väntade upplysningen och trodde mig också upptäcka den i dem. Jag aftvang henne en dom, gled lätt förbi dumheterna, för att blott höra de bättre saker, som tillfället lade på hennes läppar. Jag skulle i så hög grad ha önskat att af henne göra en konstnärskam! Men nej! Hon förstod mig icke. (Forts.)

tanter svårigen kunna motsätta sig en sådan strömning.

Från Tyskland.

I Leipzig egde i söndags en sammanstötning rum mellan polismakten och socialdemokrater. Dagen förut hade en snickargesäll blifvit utvisad på grund af socialistlagen; detta var anledningen till en socialdemokratisk demonstration i en i närheten af staden belägen offentligt trädgård, hvarest bland andra talare äfven den utvisade uppträdde. Om aftonen satte sig ett af omkring 500 personer bestående tåg, hvars deltagare sjöngo arbetar-marseillaisen och dessutom förde en röd fana med sig, i rörelse mot staden. En polislöjtnant, en vaktmästare och två konstablar stälde sig i vägen för tåget, hvarvid det kom till handgemäng. Konstaplarne kastades till marken och den ene af dem blef svårt sårad. Löjtnanten och vaktmästaren, ehuru äfven sårade, följde mängden och läto gifva sig en patrull af tre man till sitt personliga skydd. Samtidigt erhöill militären i en närbelägen kasern befallning att hålla sig färdig. Emellertid inträffade snart en stark polisstyrka från Leipzig och med dess bistånd lyckades det att häkta ledarene af tåget. Följande dag egde ännu sju häktningar rum.

Engelsmännen i Birma.

Till „Polit. Corresp.“ skrives från London: Regeringen har ändtligen beslutat att utrusta en expedition af 3,000 man för Birmas eröfring. Detta rike underkufades visserligen i december i fjol, men derpå följde en anarki, som helt och hållet hotar att förinta det engelska herraväldet derstädes. Den unge fursten Myentsein stälde sig i spetsen för en armé, som beherskar större delen af landet och tillfogat de engelska trupperna svåra förluster. För närvarande innehafta engelsmännen endast Iravaddis floddal, den öfriga delen af landet befinner sig i rebellernas händer och den af fienderna förskonade resten af trupperna decimeras af det mördande klimatet. 25 procent af de engelska trupperna befinna sig i hospitalerna och ett stort antal hästar har äfven blifvit odugligt. Denna olycka har ännu förhöjts genom en eldsvåda, som ödelade hälften af Mandalé och en öfversvämning, som beröfvade 50,000 personer deras bostäder. Regeringen inser nu, visserligen något sent, att detta är resultatet af en öfverdrifven sparsamhet och att man med en handfull folk ej kan förvalta ett hafbarbariskt land och hon måste nu utgifva flere miljoner, då kanske en half miljon, använd i rätt tid, skulle varit tillräcklig.

Telegram till Östra Finland.

SOFIA den 3 okt. Kaulbars underrättade den bulgariska regeringen, att texten af dess åt honom i går öfversända svarsnot ej var tillräckligt klar och att han ännu i dag väntade ett definitivt svar beträffande valen och de häktade officerarne. Ministerrådet sammanträdde för att rådgöra om denna fordran.

SOFIA den 3 okt. Ministerrådet blef efter en längre debatt beslutfärdigt angående den definitiva ordalydelsen af svarsnoten till Kaulbars. Enligt denna förklarade bulgariska regeringen sig fullt beredd att följa Rysslands råd, men kunde göra sådant blott inom gränserna af landets lagar. Kaulbars företager en rundresa genom Bulgarien och Rumelien för att personligen göra sig bekant med sakläget.

KÖPENHAMN den 4 okt. Riksdagen har öppnats. Båda kamrarna ha återvalt den hittills varande presidenten.

GIURGEWO den 3 okt. Enligt underrättelse från Sofia, yttrade

Kaulbars för en större deputation, att om bulgariska regeringen icke ville godkänna de af den ryska kejsaren uttalade fordringarna, så skulle hela Bulgarien härför göras ansvarigt. Kaulbars fasta ton har framkallat djupt intryck.

De kvinnorna

De äro egendomliga dessa varelser. En kvinna är i stånd att älska och att icke på ett helt år säga mera än tio eller tolf ord till den man, som hon föredrager. Hon antecknar i djupet af sitt hjerta antalet af de gånger hon sett honom: två gånger på spektaklet, två andra gånger har hon varit tillsammans på middag med honom, tre gånger har han hälsat på henne på promenaden. En afton, under en sällskapslek, har han kysst henne på hand; sedan dess tillåter hon icke under någon förevändning, och till och med vid äfventyr att synas egen, att någon kysser hennes hand. Kärleken är, som någon sagdt, kvinnornas lefnadshistoria. I männens lif är den en episod.

Kvinnans skönhet upphöjes stundom på ett temligen eget sätt. Hur ofta läsa vi icke i sentimentala romaner utgjutelser af ungefär följande innehåll.

„Hon har en panna af elfenben, ögon af safir, ögonbryn och hår af ebenholtz, kinder af rosor, en mun af korall, tänder af perlor och en hals som en svanas.“

Detta kan väcka lystnad hos en tjuf, men svårigen hos en älskare.

Kvinnorna låta icke narra sig af hycklade utfall mot skönheten. Säg om en kvinna, att hon är elak, vresig, besynnerlig, obetänksam — men lägg till, att hon är vacker — och var öfvertygad om, att hennes ovilja är endast för syns skull. Försök med att säga, det hon är mild och god, blygsam, förnuftig, att hon med det utsöktaste behag uppfyller alla sina pligter, men lägg till, att hon är — ful, och ni skall få se, hvad verklig ovilja är. Detta beträffande den ytliga kvinnan.

Männen hafva i allmänhet mera vänskapens handlingsätt än dess behag. Stundom sära de, när de vilja lindra, och deras ömmaste känslor ha icke tillräcklig kännedom om de småsaker, hvilka ega så mycket värde. Men kvinnorna ha en känsla för det lilla, som kommer dem att uppfatta allt. Ingenting undgår dem. De utgissa den tigande vänskapen, uppmuntra den blyga vänskapen, trösta mildt den lidande vänskapen. Försedda med finare verktyg, sköta de lättare ett sjukt hjerta; de vagga det i ro och afhålla det från att känna sina kval. De förstå att gifva värde åt tusende saker, som i och för sig icke ega något. Man bör således önska att ega en man till vän vid vigtiga tillfällen, men för det dagliga livets lycka bör man önska sig en kvinnas vänskap.

Efämerider.

5 Oktober.

Karl Knutson Bonde född 1409. Arvid Kurck inviges till biskop i Åbo 1511. Finland får titel af storfurstendöme 1581.

Skeppslista.

Inklarerade:

Den 28 Sept. Danska ångfart. Nordkap, P. Madsen, Kronstadt, vattenballast, till Rosenius & Sesemanns kkrsmassa; finska ångfart. Sirius, C. E. Forsell, Hull, styckegods, till F. Alfthan; finska skonerten Aalto, D. Klami, Lübeck, styckegods, till Gustaf Cederberg & Co. — Den 2 Okt. Danska skonerten Leue, I. Nielsen, Horsens, sandballast, order. — Den 3 Okt. Finska skskipt Suomi, A. Kurki, Kronstadt, tom, —; finska briggen Rakkaus, W. Porkka, Kronstadt, tom, —; engelska ångf. Albanian, J. Higgeno, Kronstadt, sandballast, till Gustaf Cederberg & Co.

Utklärerade:

Den 29 Sept. Finska soiman Hanki, J. Feodoroff, Sordavala, 550 tunnor koksalt, af F. W. Mielck & Co. — Den 30 Sept. Holländska skon. Eindracht, K. W. de Grooth, Haltenau, bräder, af Paul Wahl & Co. — Den 1 Okt. Norska barken Ocean, H. Anderssen, Barcelona, plankor, af Carl Borenius. — Den 2 Okt. Finska galioten Pavel, F. Stepanoff, Pitkäranta, 31,782 lisp. stensalt, af Hackman & Co; danska skon. Sifa, H. Rasmussen, Köpenhamn, bräder, af Rosenius & Sesemanns kkrsmassa; finska galioten Alexander, A. Wanninen, Pitkäranta, 24,008 Lß stensalt och 300 tr koksalt, af Hackman & Co; norska barken Flora, K. Nielsen, Honfleur, bräder, af Gustaf Cederberg & Co.

Härvarande Slöjdskola begynner sin verksamhet Måndagen den 11 innevarande Oktober kl. 7 e. m. i folkskolehuset vid Alexanders perspektivet, då till skolan inträde sökande elever kunna anmäla sig. Undervisning meddelas hvarje helgfri dag från kl. 7—9 e. m. i följande ämnen: Frihandsteckning, Geometrisk formlära, Aritmetik, Bokföring, Fysik, Rättskrifning, Kalligrafi och Textning. Skolafgiften är 50 penni i månaden.

Wiborg den 4 Oktober 1886.

Hugo Zilliacus.

Sammanträden.

F. B. K:s Musikkapell!

Musiköfning i dag Tisdag kl. 8 e. m. i karens läselokal.

Th. Rietow.

Wiborgs läns landbrukssällskap sammanträder till allmänt årsmöte den 6 Oktober kl. 5 e. m. på landskansliet i Wiborg.

Enligt uppdrag:
A. Gylén.

Kungörelser.

Sedan Kanslisten Gustaf Werner Sjöström i dag befordrats till Registrator i Kejserlige Hofrätten och en kanslisttjänst härstädes sålunda blifvit ledig, varda hugade kompetente sökande härigenom antydt att inom trettio (30) dagar härefter, denne dag dock oräknad, till Kejserlige Hofrätten ingifva skriftliga och af behörigen styrkta

Ostra Finlands följetong för utklipp.

och kunna vidtaga de tjenligaste lagarna? — Så länge dessa frågor icke voro besvarade, var det fara värdt, att handel och industri kunde komma att ligga stilla och så kunde den stora massan af arbetare, som icke hade så mycket som rösträtt, lätt förlora tålamodet.

Först ringdes det med den stora klockan för att sammankalla borgarne till överläggning på Piazza de Signori, och der föreslogs för mängden, att man åt tjugu män skulle uppdraga en diktatorisk myndighet, i kraft af hvilken de fört år skulle välja alla öfverhetskpersonerna och ordna statsstyrelsen. Folket gick in på förslaget, men sedan följde förhandlingarna inne i palatset och dem gick det icke så lätt med. Doctores juris disputerade dag efter dag till långt in på natten; messer Pagolantonio Soderini anförde utmärkta skäl för en folklig författning, messer Guidantonio Vespucci anförde lika så utmärkta skäl för en mer aristokratisk statsform och förhandlingarne kunde ha varit länge utan att föra till något resultat. Flertalet af dem, som voro inne i palatset, och som redan hade makten i händerna, voro eniga med Vespucci och funno, att man borde gå långsamt tillväga med att införa förändringar, flertalet af dem, som stodo utanför och som hade ringa makt och många bördor, voro mingre ängsliga för förändringar.

Och det fans utom palatset en makt, som mer och mer bidrog att gifva detta flertals obestämda önskan karaktären af en bestämd vilja. Denna makt var Savonarolas predikan. Han gick i de predikningar, han dagligen höll, lätt öfver från det allmänna till det enskilda — från att säga åt sina åhörare, att de måste sätta sina egna intressen och lidelser åsido för hänsynet till det allmänna bästa, gick han öfver till att bestämt angifva, hvilken regeringsform lämpade sig för det allmänna bästa — han började med att säga: „Välj det, det är bäst för alla“, han slutade med att säga: „Välj ett stort råd efter venetianskt mönster“ och „det stora rådet är Guds vilja“.

Men det var Savonarolas öfvertygelse, att det stora rådet var det enda medlet att gifva den offentliga meningen ett så helt uttryck, att den kunde hålla partiintressenas skadliga inflytande stängin; det var en form, som i alla fall kunde göra en ärlig, opartisk statsstyrelse möjlig och ju renare statsstyrelsen i Florenz kunde blifva, ju mer den kunde betryggas emot dem, som sägo sin fördel i sina medborgares moraliska förnedring, desto mer skulle Florenz närma sig att blifva ett rent samfund, som kunde bana väg för kyrkans och världens förbättring. Och Fra Girolamo förlorade aldrig detta höga mål ur sigte. Till och med i de sista förskräckliga dagarna af hans lif, då spott och hån, lidanden och fruktan för marter hade blottat hvarje

Romola.

tjensteförteckningar åtföljda ansökningar om berörde tjent. Kejserlige Wiborgs Hofrätt, den 1 Oktober 1886.

Enligt befallning:
JUL. ALB. WAHLBERG,
t. f. Sekreterare.

Auktioner.

Måndagen den 22 instundande November kl. 12 på dagen kommer att inför magistraten å offentlig auktion till den mestbudande försäljare fabrikanten R. Renvalls konkursbo tillhöriga gården och tomten N:o 141 med deri i fullständigt skick varande Lahdentaka ölbryggeri. Konkursboets godemän förbehålla sig pröfningsrätt öfver de gjorda anbud, och om dessa antagas försäljas vid första tillfälle de till bryggeriet hörande inventarier, hvarom hugade spekulanter underrättas.

Kuopio rådhus den 17 September 1886.

På Magistratens vägnar:

F. O. MÖLLER.

(Savo 3, 25)

TILL SALU.

Hos Registrator W. Lundgren, boende i Kortes nya gård invid slutet af esplanaden, står att köpas följande litterära arbeten: fysik af J. E. Bergröth, „mekaniska problem“, „metallarbeten“, Algebra, handbok för lokomotivförare, uppfinningarnes bok, Fysik af A. H. Fock, geometri, afhandling om ångmaskiner och ångfartyg, Svarta hafvets karta, Elias den Tibiten, vetenskapligt tidsfördrif, regler för ångpannor, en årgång „Nutiden“, en årgång „Familjejournalen“, en årgång „Hemvännen“, fädernes landshäfter, Trolles 5 noveller i 8 band och handbok i logaritmiska tabeller.

En roddbåt. Närmare af W. Lundgren å landskansliet.

Takrosetter

af papier mache, vacker ornamentik, efter olika mönster, hos
A. Palonen.

Jagt- och Sprängkrut, Gändrör,

i parti och minut hos
W. Tichanoff.

Boende i gården N:o 13 vid Torfsgatan.

The

hos A. A. Boetz.

Spis-, Spisnacke-, Knäcke- o.
Hålbröd, hos
J. F. Bergqvist.
Pantsarlaks stadsdel N:o 34.

Äkta winer.

Madeira (Krohn Brothers & Co) å 10 mk
pr kanna,
Madeira D:o D:o å 8 mk pr kanna.
Spanskt Rött vin (Tinto) å 5 mk pr kanna.
Sherry Amontillado (ljus och icke söt) å 7
mk per kanna,
Marsala å 6 mk pr kanna.
Spanskt Bordvin å 5 mk 50 p. pr kanna,
Benicarlo å 6 mk pr kanna.
Samos (grekiskt vin) å 10 mk pr kanna.
Fint ljust Portvin å 11 mk pr kanna,
hos
F. Michelsson.

Bergsprängare!

Stubinträd till 30, 40, 50, 70 å 80
penni pr f. Stålbarrar, Slaggor
och Kantmålare till 50 å 60 p. pr f.
Stålkilar å 45 p. pr f. Hård-
ning af barrar verkställes billigt.
L. BOIJE.
Wiborg, Papula kasern.

Cement,
Eldfasta Tegel,
Eldfast Lera, hos
Seth Sohlberg.

Korrugerad galvaniserad
Jerntakplåt,

bästa kända taktäckningsmedel
för uthus, magasin och öfriga
dylika byggnader, hos
Seth Sohlberg.

Byggnadssmeden,
Taktäcknings-material,
Spännpapp,
Spännpapper,
Färger för målarebehov,
Oljor d:o,
hos
Seth Sohlberg.

dold svaghet i hans själ, kunde han säga åt sina domare: „Låt det
ej förundra er, att jag icke haft mycket att säga er, ty de mål, jag
haft för ögonen, ha varit få och stora“.

Sextonde kapitlet.

Ariadne aflägger kransen.

Det varade öfver två veckor, innan boksamlingen var inpackad
och bortförd. Romola hade, långt från att tillsluta ögon och öron för,
hvad som försiggick tvärtom, sett öfver arbetet hela tiden; om aftonen,
då arbetarne gått, tog hon sin lampa och skred långsamt framåt emel-
lan kistorna och halmen, stannande vid hvarje tom fotställning, vid
hvarje välkänd föremål, som låg framstupa på golvet, uppfylld af en
bitter trängtan att förvissa sig om, att det fans giltigt orsak för, att
hennes kärlek var utsläckt och att världen blifvit öde för henne. Och
ännu vandrade hon rastlöst åter och åter om aftnarne omkring der in-
ne, icke för att söka visshet, utan emedan den smärta och förtviflan,
hon kände vid minnet af sin fader, var den känsla, som rörde sig
starkast inom henne. Den 23 december visste hon, att de sista lådor-
na skulle föras bort. Hon gick upp på loggia för att icke gå miste
om den sista kvalfulla synen, när vagnen långsamt rullade öfver bron.

Himlen var öfverdragen af mörka moln och det var nästan mörkt.
Santa Croce, der hennes fader låg begravd, reste sig dysar i mörk-
ret och det hvita vagnslasset for långsamt öfver bron och upp längs
den tränga gatan som ett grymt öde, som förde hennes faders hopp till
en okänd graf. Romola kände icke så häftigt smärtan deraf, att hon
sjelf såg det, som af att hennes fader var medveten derom, der han
låg hjälplös i sitt stenfängelse, der hon icke kunde räcka honom han-
den och säga åt honom, att han icke var ensam.

Hon blef stående på sin plats, sedan vagnen försvunnit, utan att
bry sig om den kalla qvällsluften och mörkret, som tycktes insvepa
hennes som i ett sorgflor. Då började plötsligt den stora klockan i pa-
latset att ringa — det var icke stormklockans klämtning, det ljud som
ett triumferande budskap och efterhand tycktes stadens alla klockor
uppfånga ljudet och stämma in och samtidigt som kören blef allt dju-
pare och djupare, så att luften blef likasom uppfylld af klockklang, var
det som om det slog eld i ljuden; små flammor, darrande som de, slog
ut mellan palatsets torn och tinnar.

Tammerfors utmärkta asfalt-
fält, hos
Clouberg & Co.

Utbjudes hyra.

5 rum och kök samt 1 rum med del
i kök, äfvensom stall, i Sanna-
lahti hos
E. WANHALA.

En i KOTKA stad i full-
ständigt skick varande

Bageri-verkstad

med försäljningsbutik, bonings-
och alla nödiga uthus och käl-
lare, beläget invid torget vid den
mest trafikerade gata, uthyres
ifrån 1:sta November detta år.
Eller också antages en med
goda rekommendationer varande
bageri-verkmästare i tjänst,
hvarom närmare mundtliga el-
ler skriftliga med
K. ALADIN.
Fredrikshamn.

(Fr. T. 4, 24)

DIVERSE.

Tvätt o. glansstrykning
emottages i Skjortfabriken, Smedjegatan 8,
Nystaden. Josenna Nordlöf.

Lokalombyte.

Under tecknads skomakeriförel-
se är flyttad till Hiekkä stadsdel i gården
N:o 39 vid den till Beckbruket ledande vä-
gen. — Beställningar mottagas med tack-
samhet samt utföras omsorgsfullt och billigt.
S. Koponen.

Obs! Färdiga skoplagg för mansper-
soner, fruntimmer och barn till särdeles bil-
liga priser.

Alla de, som hafva
obetalda räkningar till
affidne Skräddaremästaren Josef
Haschkes bo, behagade, vid af-
ventyr af utsökning, liqvidera
desamma inom Oktober månad
innevarande år. Wiborg den 28
September 1886.

Blondine Haschke.

N:o 53 Katharinegatan N:o 53.

NU INKOMMIT:

Hos N. R. ANTONOFF

N:o 64. Katharinegatan N:o 64.

Åbo Trikåter & Kläden, hvaraf omgångar bli
lika billiga och betydligt starkare än sådana förfärdigade af
N. R. ANTONOFF.
N:o 64. Katharinegatan N:o 64.

Utländska Cigarrer

hos
Herman Lydecken.

Henrik Gahn's
Amykos
för toaletten.

Utmärkt för tänderna, preser-
vativ mot diptheri m. m.

Patenterad och pris-
belönt vid sju verlds-
expositioner, utmärkt
af Europas mest fram-
stående kirurger, Pro-
fessorerna Lister (Edin-
burg), Mosetig, Moor-
hof (Wien), Mesterton
(Upsala) m. fl.

Efterse noga Henrik Gahn's fabriksmärke, varnas för efterapningar, som ej inne-
hålla samma välgörande beståndsdelar.
Säljes i parti och minut, hos
HERMAN LYDECKEN i Wiborg.

Agent.

METRISKA VIGTER.

Undertecknade, hvilka för närvarande hafva under utförande
normalvigter efter metriska systemet för justeringsverkets be-
hof, emottaga beställning på alla slags

METRISKA VIGTER.

Åbo Jernmanufaktur Bolag.

(Å T. 3, 32)

STARR & Co

Cichoriefabrik i Riga

(etablerade sedan 1860)

se sig nödsakade underrätta allmänheten om ett oförsynt tilltag, som torde
hafva till mål, att föra konsumenterna af vår cichorie bakom ljuset.

Herr Wilhelm Schauman i Jakobstad har nemligen
företagit sig det oräddet, att efterapa vår sedan 1870 begag-
nade blåa etikett, dervid litande på publikens okunnighet med
de ryska bokstäfverna.

Emedan herr Schaumans underhaltiga fabrikat utminuteras under
benämningen rysk cichorie, men icke ens etikettens ryska inskription
torde vara af rysk tillverkning, få vi härmedelst uppmana allmänheten,
att vid köp af cichorie noga tillse att paketerna äro försedda med vår
firma:

(Å. U. 3, 56)

Starr & Co i Riga.

„ZÜRICH“

Transport- och Olycksfalls-försäkrings Aktie-Bolag.

Filial i Berlin, Mohrenstrasse 36,

afslutar till billiga fasta premier under de fördelaktigaste villkor:

1. Enskilda olycksfalls-försäkringar, d. v. s. försäkringar af
enskilda personer emot, genom olycksfall förorsakad, död,
kroppsskada och öfvergående sjukdom.
2. Rese olycksfalls-försäkringar.
3. Sjörese olycksfalls försäkringar.
4. Kollektiv olycksfalls-försäkringar d. v. s. försäkring af hela
den, vid industriella företag af alla slag, sysselsatta arbets-
personalen, emot, under utförandet af arbete, genom olycks-
fall förorsakad död, invaliditet och öfvergående sjukdom.

Närmare upplysningar lemnas med beredvillighet af samtliga
agenter, äfvensom af

General-Agenturen i Wiborg

CAROLUS WREDE.

Seth Sohlberg:
Jern- & Färghandel
Wiborg.

Stadens läne- och folkbibliotek
är öppet:

hvarje helgfri dag kl. 1/2 8—1/2 9 e. m.
Söndag kl. 3—5 e. m. samt dessutom
helgfri Tisdag o. Fredag kl. 1/4—
2/4 e. m.

NORDISKA

AKTIEBANKEN
för HANDEL och INDUSTRI.
Ryskt Sedelmynt
säljes och köpes å bankens cen-
tralkontor.

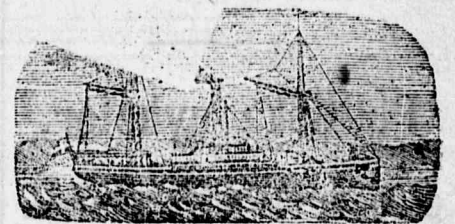
S:t Petersburg Bolaget

NADESCHDA

grundadt år 1847.

afslutar genom undertecknad alla slags
brandförsäkringar
till billiga priser.

Wilh. Klein.

Förändrade ångbåtsurer.

Ångfartyget

DON JUAN,

Kapten J. Penttilä.

underbåller från d. 24 Sept. fram-
deles regelbunden kommunikation emellan
Willmanstrand och Kesälahti,
med anlöpande af Puumala, Sulkava, Ny-
slott, Putikko, Punkaharju och Joushenniemi
och afgår
från Willmanstrand hvarje Mån-
dag efter bantågets ankomst,
från Kesälahti hvarje Fredag kl. 9
f. m.
samt emellan

Kesälahti och Nyslott,

med anlöpande af Joushenniemi, Punkaharju
och Putikko samt afgår
från Kesälahti hvarje Onsdag kl. 9
f. m.
från Nyslott hvarje Torsdag kl. 1/2 8
f. m.

medtagande passagerare och fraktgods.
Närmare upplysningar lemnas af Herrar
W. Couper i Willmanstrand, H. Heinonen
i Joushenniemi, M. Pennanen i Kesälahti
samt af kaptenen å ångbåten.

Wiborg i September 1886.

Paul Wahl & Co.

Obs! Ångbåten AINO inväntar å Pyhä-
järvi DON JUAN'S ankomst i Ke-
sälahti, medtagande passagerare å Sord-
vala till.

Ångbåtsurer.

Första marknadsdagen

Onsdagen den 6 Oktober 1886.

Turer på Trängsund

från Wiborg	från Trängsund
kl. 6 f. m.	kl. 7 f. m.
1 e. m.	1/2 8 "
3 "	1/2 10 "
4 "	3 e. m.
5 "	1/2 6 "

Turer på Juustila

från Wiborg	från Juustila
kl. 7/4 f. m.	kl. 6 f. m.
2 e. m.	1/2 9 "
1/2 6 "	4 e. m.

Turer på Säkkiärvä.

från Wiborg	från Wilajoki
kl. 3 e. m.	kl. 7 f. m.

Turer på Maksilaks,

från Wiborg	från Maksilaks
kl. 3 e. m.	kl. 7 f. m.

Wiborg den 2 Oktober 1886.

Otto Spranger.

Ångbåt uthyres

till lusturer, flyttning m. m. Om villkor
kan öfverenskommas å ångbåtskontoret vid
fiskarstrandens härstädes.

Otto Spranger.

Besetningsr.

Annonser, som införas i „Östra
Finland“, kunna efter öfverenskom-
melse äfven införas i Helsingfors
Dagblad, Nya Pressen, Finland, Åbo
Underrättelser, Åbo Tidning, Kotka,
Björneborgs Tidning, Wasabladet o.
Uleåborgs Tidning samt i alla finska
tidningar emot erläggande af 10 p.
pr petitråd.

Wiborg. Östra Finlands tryckeri, 1886.